τος, ὅταν εἶνε νέος.

ΖΑΝ (κατάχλομος, σκύβοντας τὸ κεφάλι). — Εἶνε δυνατόν ; Εἶνε δυνατόν ;

ΡΕΝΕ.—Δὲν τὸ ὑποψιαζόσαστε καθόλου ; Μὰ βέβαια. Ἦταν τὸ μυστικὸ τῆς καρδιᾶς μου...

ΖΑΝ.—Συγχωρέστε με...

ΡΕΝΕ.—Σᾶς ἐλάτρευα, τότε, Ζάν...

ΖΑΝ.—Κι' ἐγώ !...

ΡΕΝΕ.—Τότε γιατί δεχτήκατε μὲ τόση ἀπάθεια τὴν ἀρνησί μου ;

ΖΑΝ.—Γιατί σᾶς σεβόμουν. Ἔπειτα, ἔφυγα ἀμέσως γιὰ τὸ ἐξωτερικό, γιὰ νὰ ξεχάσω...

ΡΕΝΕ.—Ναί, θυμᾶμαι. Μα ἐγὼ νόμιζα πὼς φύγατε γιὰ τὶς δουλειές σας. Κι' ἔτσι κανείς, ποτέ, δὲν ἔμαθε τὸν πραγματικὸ λόγο τῆς φυγῆς σας...

ΖΑΝ.—Τὸν ξέρει ἡ Λουκιανή. Ὁρίστε, γιὰ νὰ πεισθῆτε... Χθὲς ἔλαβα ἕνα γράμμα της. (Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα γράμμα καὶ τὸ δίνει στὴ Ρενέ). Διαβάστε....

ΡΕΝΕ (παίρνει τὸ γράμμα καὶ διαβάζει) : «Ἀγαπημένε μου μπαμπά. Θέλω πάλι νὰ σοῦ πῶ ὅτι ἀγαπάω τρελλά, παράφορα, τὸν Ζάκ...». Βλέπετε ;

ΖΑΝ.—Ἐξαχολουθῆστε.

ΡΕΝΕ.—«Μὰ εἶμαι πρόθυμη νὰ σ' ἀκούσω, ὅπως πάντα. Μιὰ μέρα μοῦ εἶπες : Δὲν θὰ δώσω τὴν συγκατάθεσί μου γι' αὐτὸ τὸν γάμο, ἂν δὲν βεβαιωθῶ πρῶτα ὅτι ἡ μητέρα τοῦ Ζάκ μ' ἀγαποῦσε λιγάκι στὰ νειάτα της». (Σιγά, ἐρωτικά) : Λιγάκι !... (Συνεχίζοντας τὸ διάβασμα) : «Κι' ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν σὲ καταλάβαινα, μοῦ ἐξήγησες : Θέλω νὰ βεβαιωθῶ ὅτι ὁ γυιός της δὲν θὰ σὲ κάνη νὰ ὑποφέρης τοὺς πόνους, ποὺ μ' ἔκανε νὰ ὑποφέρω ἡ κ. Ντωμπρίῶ. Μπαμπά, κύτταξε νὰ βεβαιωθῆς γρήγορα γι' αὐτό, γιατί ἀλλοιῶς θὰ γίνω πολὺ δυστυχισμένη»... (Διπλώνει τὸ γράμμα συγκινημένη). Καὶ τώρα ;

ΖΑΝ.—Τώρα εἶμαι βέβαιος πειά. Τὸ κόκκινο τετράδιο μοῦ φανέρωσε τὸ μυστικὸ τῆς καρδιᾶς σας... Τώρα ξέρω πὼς μ' ἀγαπᾶτε...

ΡΕΝΕ.—Ναί, ἀλλὰ κάναμε ἕνα μεγάλο σφάλμα, Ζάν. Εἴμαστε κι' οἱ δυὸ πολὺ ἐγωϊσταί. Τί χρῆμα !...

ΖΑΝ.—Κι' ἔτσι καταστρέψαμε τὴν εὐτυχία μας.

ΡΕΝΕ.—Μὰ δὲν πρέπει τώρα νὰ καταστρέψουμε καὶ τὴν εὐτυχία τῶν παιδιῶν μας. Θὰ τὰ παντρέψουμε καὶ θὰ εἶνε ἕνα ταριαστὸ ζευγάρι...

(Κυττάζονται κι' οἱ δυὸ μὲ δάκρυα στὰ μάτια καί, ταπεινωμένοι κι' οἱ δυό, δίχως κανένα πειά ἐγωϊσμό, ἀγκαλιάζονται τρυφερὰ καὶ φιλιοῦνται).

(Αὐλαία) ΥΓΚ ΝΤΕΛΟΡΜ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

Ἂν μάθετε πὼς κάποιος γνωστός σας εἶνε ἄρρωστος, πρέπει νὰ περάσετε ἀμέσως ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ νὰ ἀφήσετε τὴν κάρτα σας, χωρὶς νὰ ζητήσετε νὰ μπῆτε μέσα, ἂν δὲν σᾶς τὸ προτείνουν. Τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀρρώστου τοὺς ρωτᾶτε γιὰ τὴν κατάστασί του, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐπιμένετε νὰ σᾶς ποῦν ἀπὸ τί πάσχει καὶ τί λέει ὁ γιατρὸς καὶ πόσο θὰ κρατήση ἡ ἀρρώστεια του κλπ. Ἂν πρόκειται γιὰ μεταδοτικὸ νόσημα, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀρρώστου εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ εἰδοποιήσουν ὅλους τοὺς γνωστούς τους καὶ νὰ κόψουν κάθε ἐπικοινωνία μαζύ τους. Πάντως ὅμως καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ κόθονται μέσα στὸ σπίτι, μόνον ἕνας ἢ δυὸ μποροῦν νὰ περιποιοῦνται τὸν ἄρρωστο καὶ νὰ μπαίνουν στὴν κάμαρά του. Οἱ ἄλλοι, ἐφόσον πηγαίνουν στὶς δουλειές τους καὶ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους, πρέπει νὰ ἀποφεύγουν κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἄρρωστο, ἀφόσον τὸ νόσημά του εἶνε μεταδοτικό.

Κατὰ τὴν ἀνάρρωσι, οἱ γνωστοὶ τοῦ ἀρρώστου μποροῦν νὰ τοῦ κανουν σύντομες ἐπισκέψεις καὶ νὰ τοῦ πᾶνε μερικὰ λουλούδια, χωρὶς ἄρωμα, καὶ λίγες καραμέλλες. Ἡ ἐπίσκεψης δὲν πρέπει νὰ κρατάη περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα καὶ ἡ συζητήσεις νὰ ἀφοροῦν εὐχάριστα καὶ διασκεδαστικὰ πράγματα, ὄχι ζητήματα σοβαρά, πολιτικά, κοινωνικὰ κλπ. Στὴν κάμαρα τοῦ ἀρρώστου ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζετε, ἔστω καὶ ἂν σᾶς τὸ ἐπιτρέψει ὁ ἴδιος ὁ ἀσθενής.

Ὅταν ὁ ἄρρωστος ἀρχίσει νὰ κυκλοφορῆ, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πάη καὶ νὰ κάνη εὐχαριστηρίους ἐπισκέψεις σὲ ὅσους πῆγαν νὰ τὸν δοῦν κατὰ τὴν ἀσθένειά του καὶ σὲ ὅσους ἔδειξαν ὁπωσδήποτε τὸ ἐνδιαφέρον τους γι' αὐτόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἂν θέλετε ν' ἀγαπᾶτε ὥς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σας, πρέπει ν' ἀγαπήσετε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Δὲν ὑπάρχουν ἔρωτες ποὺ ζοῦν τέρα ἀπὸ τὸν τάφο, παρὰ ἐκεῖνοι ποὺ γεννήθηκαν στὴν κούνια. Α. Κάρ

* * *

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν θεωρεῖ ὡς καταστροφὴ καὶ τὴν παραμικρὴ ἀκόμα ἀλλαγὴ στὶς σχέσεις τῶν ἐρωτευμένων, ἀσφαλῶς δὲν ξέρει τὸν ἔρωτα. Πιὲρ Λὲρουὶ

* * *

Κι' ἕναν ὁλόκληρο αἰῶνα ἂν διαρκέσει ὁ εὐτυχισμένος ἔρωτας, πάλιν θὰ μᾶς φαίνεται πὼς ἔζησε μιὰ καὶ μόνη στιγμή. Ἠρωπέρτιος

* * *

Μουλάρι μαυροκέφαλο, γυναῖκα ποὺ γεννήθηκε σὲ παραθαλάσσιο μέρος, ἄνδρας ποὺ νὰ λέγεται Πέτρος, πατᾶς γείτονας καὶ καρέκλα μπροστὰ στὴν πόρτα μας, δὲν εἶνε πράγματα ποὺ φέρνουν καλὸ στὴν οἰκογένειά μας. Ἰσπανικὴ Παροιμία

* * *

Ὦ, πόσο γλυκεία ἁμαρτία εἶνε ὁ ἔρωτας τῆς γυναίκας ! Γι' αὐτὸ τὰ πάντα περιφρονοῦν οἱ ἄνδρες, ἀκόμα καὶ τὴν ἀγάπη ποίχουν στὴ μητέρα τους.... Τζιάκομο Ἀλμπέρτι

* * *

Ἡ γυναῖκα, κι' ὅταν εἶνε ἀκόμη νέα, ὀφείλει νὰ σκέπτεται σὰν νὰ ἦταν γρηά. Κα Σεβινιὲ

* * *

Δὲν εἶνε παράξενο ἂν μιὰ νέα κοπέλλα κοκκινίζει ὅταν πρωτομπαίνει σὲ μιὰ κοσμικὴ συναναστροφή. Κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ αὐγὴ κοκκινίζει, ὅταν ἀρχίζει νὰ μισοφωτίζη, ἐκτὸς ἂν ἔχει κανένα σύννεφο ἀπάνω στὴ συνείδησί της. Π ὀπ

* * *

Σ' ὅ,τι κι' ἂν κάνει κανείς, πρέπει νἄχη κι' ἕνα δάσκαλο. Ἄλλοιμονο ὅμως σ' ἐκεῖνον ποὺ χρειάζεται δάσκαλο καὶ στὸν ἔρωτα ἀκόμη ! Καλντερὸν

* * *

Ἡ γυναῖκες καὶ ἡ φοράδες σᾶς ὑπακούουν καλύτερα ὅταν τὶς πάνετε μὲ τὸ καλό, παρὰ ὅταν τὶς στενοχωρεῖτε. Ἀλέξ. Δουμᾶς

* * *

Γιὰ τοὺς ἄνδρες δὲν ὑπάρχουν κακὲς καὶ καλές, ἔξυπνες καὶ κουτὲς γυναῖκες, παρὰ μόνον ὡμοφῶες καὶ ἄσχημες ! Γκλέν

* * *

Ἡ ζωὴ τῆς γυναίκας ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία πράγματα μόνο : τὴν πίστι, τὴν ἀγάπη καὶ τὴ συγχώρησι. Σαίξπηρ

* * *

Ὁ ἄνδρας πρέπει νὰ εἶνε γενναῖος καὶ ἡ γυναῖκα ὡραία. Λατοὺρ

* * *

Ἡ γυναῖκες, ἐπειδὴ εἶνε πλάσματα ἀδύνατα, πείθονται εὐκολώτερα, ἀγαποῦν γρηγορώτερα, ἐκτιμοῦν λιγώτερα, προδίδουν συχνότερα, λησμονοῦν ἀσφαλέστερα, μετανοοῦν ἀργότερα, χύνουν δάκρυα ἀφθονότερα, ἀπολαμβάνουν διαρκέστερα καὶ θυμώνουν χειρότερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶνε δῆθεν πιὸ δυνατοὶ ἀπ' αὐτές. Πὶὸ δὲ Κόκ

* * *

Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε σκλάβα τοῦ ἀνδρός της καὶ τῶν παιδιῶν της. Αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμός της. Ὅποια γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀνεχθῆ αὐτό, δὲν πρέπει οὔτε νὰ ζῆσῃ, οὔτε μητέρα νὰ γίνεται. Γεωργία Σάνδη

* * *

Ἡ μεγαλείτερη φιλοδοξία τῆς γυναίκας εἶνε νὰ σφιγγίζη τὰ δάκρυα καὶ νὰ παρηγορῆ τοὺς ἀπελπισμένους. Ντενὶς

* * *

Ναί, πίσω ἀπὸ κάθε συμφορὰ κρύβεται ἡ γυναῖκα. Ἀλλὰ καὶ ποιὰ χαρὰ τῆς ζωῆς δὲν εἶνε γέννημα τῆς γυναίκας ; Ντὲ Ρὸτ

* * *

Ἂν ὁ ἄνδρας εἶνε τὸ ὡραιότερο λουλοῦδι τῆς φύσεως, ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ εὐωδία του. Κα Στάελ

* * *

Ἡ γυναῖκες, ὅπως καὶ τὰ κύματα τῆς θάλασσας, ὅλες εἶνε ἴδιες, μιὰ κομμιὰ δὲν εἶνε ἀπαράλλαχτη μὲ τὴν ἄλλη. Α. Μυσσὲ

* * *

Μὴ δείχνετε συχνὰ στὸν κόσμο τὸ πορταφόλι σας καὶ τὴ γυναῖκα σας. Γερμανικὴ Παροιμία

* * *

Ἡ δυσκολία στὸν ἔρωτα δὲν εἶνε τὸ νὰ κατακτήσης μιὰ καρδιά, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ τὴν κρατήσης. Βιγκὲν

* * *

Ἡ γυναῖκες μόνο ἑνωσίες θάκαναν, ἂν παίρνανε στὰ χέρια τους τὴν πολιτικὴ ἐξουσία. Κα Ντασαρὲ